

2. Teine väide, et rikutud on olulisi vorminõudeid, kuna puudub korralduskomitee ettekanne, olgugi et seni on kõik liikmesriigile kvootide ületamise eest määratud karistused kehtestatud komisjoni määrusega, millega kaasneb korralduskomitee põhjendatud arvamus.
3. Kolmas väide, et rikutud on kaitseõigusi, kuna vaidlustatud määrus võeti vastu ilma Hispaania Kuningriigi eelneva ärakuulamiseta.
4. Neljas väide, et rikutud on õiguskindluse põhimõtet, kuna komisjon jätab vaidlustatud karistust määrates avatuks võimaluse seda karistust edaspidi laiendada määratlemata arvuks aastateks.
5. Viies väide, et rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna vaidlustatud määrus jõustus pärast makrellipiüügi hooaja algust Hispaanias.
6. Kuues väide, et rikutud on diskrimineerimiskeelu põhimõtet, kuna komisjon kohaldas sotsiaalmajandusliku ohu kriteeriumit erinevalt, võrreldes teiste sarnaste olukordadega.

Apellatsioonkaebus, mille Carlo De Nicola esitas 21. mail 2011 Avaliku Teenistuse Kohtu 8. märtsi 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-59/09: De Nicola versus EIP

(Kohtuasi T-264/11 P)

(2011/C 211/64)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat L. Isola)

Teine menetluspool: Euroopa Investeerimispank

Nõuded

Apellant palub Üldkohtul apellatsiooniastme kohtuna jätta vastaspoole nõuded rahuldamata ja tühistada vaidlustatud kohtuotsus osaliselt, rahuldada tõendamist puudutav taotlus, rahuldada kõik halduskaebuses esitatud nõuded ning mõista kõik kohtukulud välja vastaspoolelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust seitsme väitega.

Tühistamisnõudeid käsitlevad väited

1. Mis puudutab 22. septembri 2008. aasta teatise nr HR/Coord/2008-0038/BK tühistamise nõuet, siis heidab apellant ette, et Avaliku Teenistuse Kohus jättis selle täielikult tähelepanuta, andes õiguse EIP esindajatele, kelle hinnangul on õiguspärane jätta töötajale andmata koopia vaidluskomisjoni koosoleku helilindistusest ja koosoleku

ametlik protokoll – see tähendab apellandi väitel, et EIP on vaba asjaolusid moonutama, sest vastupidist tõendada ei ole võimalik.

2. Apellant palus ka vaidluskomisjoni otsuse tühistamist.

Avaliku Teenistuse Kohus leidis analoogia alusel personalieeskirjade artikli 90 järgse menetlusega, et nõuete laad (need esitati esmalt halduskorras ja seejärel Avaliku Teenistuse Kohtule) võimaldab tal läbi vaadata ainult teise neist ja pidada esimest teisega täielikult kaetuks. Apellant vaidlustab artikli 90 kohaldamise ja leiab, et tal on õigus otsuse tühistamisele, sest see on lisatud tema isikutoimikule ja võib nii avaldada tulevikus tema teenistuskäigule negatiivset mõju.

3. Viimaseks väidab apellant, et Avaliku Teenistuse Kohus jättis rahuldamata nõude tühistada edutamised, kuna leidis, et see oli esitatud hilinenult. C. De Nicola peab seda otsust õigusvastaseks neljal põhjusel.

Tuvastamisnõudeid käsitlevad väited

4. Apellant palus Avaliku Teenistuse Kohtul otsustada, et tema suhtes 18 aasta jooksul aset leidnud tagakiusamist tuleb käsitada ühtse tervikuna ning et see täidab kõik tingimused, mida õiguskirjanduses ja tööõigusosalases kohtupraktikas seotatakse töökohal aset leidva ahistamisega (*mobbing*). Apellant heidab selles osas ette, et dokument pealkirjaga „Töökohal inimväärkuse austamist käsitlev tegevuskava” (milles ei ole töökohal aset leidvat ahistamist isegi mitte defineeritud) on ebapiisav; samuti vaidlustab apellant Avaliku Teenistuse Kohtu otsuse, millega eelkirjeldatud nõue tunnustati vastuvõetamatuks, sest sellega taotletakse *põhimõttelisi seisukohavõtte või ettekirjutusi* EIP vastu, mis ei ole lubatud. Apellant väidab, et tema esitatud nõuet on moonutatud, sest ta palus esiteks tuvastada osa töötajate poolt tema suhtes toime pandud kuritarvitused, teiseks tuvastada, kas kõnealune tagakiusamine, kui seda käsitleda ühtse tervikuna, vastab töökohal aset leidva ahistamise tunnustele ning kolmandaks otsustada, et EIP kui nende isikute tööandja on selle tegevuse eest vastutav.

5. Teisest vaatepunktist vaidlustas apellant otsuse osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus personalieeskirjade artiklit 41 rikkudes väitis, et asjas on tarvis tugineda analoogiale ja löi sedasi ise EIP suhtes kohaldatavad eeskirjad, mis on vastuolus viimase enesemääramisõigusega.

6. Lisaks kohaldas kõnesolev kohus eraõigusliku töölepingu suhtes vääralt norme, mis on kehtestatud üksnes avalike teenistujate jaoks ja mis veel halvem, on leidnud, et osa töötajate toimepandud õigusvastaste tegude suhtes on kohaldatavad haldustoiminguid reguleerivad normid.

Ettekirjutuse tegemise ja hüvitise nõudeid käsitlevad väited

7. Apellant on selle alajaotuse raames esitanud kolm nõuet: 1. lõpetada ahistamine, 2. hüvitada füüsiline, mittevaraline ja varaline kahju ja 3. mõista välja kohtukulud.

Esimese kohta on Avaliku Teenistuse Kohus jätnud täielikult otsuse langetamata.

Teise nõude jättis Avaliku Teenistuse Kohus rahuldamata selle vääralt tõlgendamise tõttu, sest apellant nõudis teatavat hüvitist EIP õigusvastaste toimingute tagajärjel, sõltumata sellest, kuidas need toimingud klassifitseeritaks, kui nende tervikuna käsitlemise nõue rahuldatakse.

Igal juhul ei pea apellant nõuet vastuvõetamatuks seetõttu, et puudub „kahjustav meede”, millega oleks võimalik kahju hüvitamise nõue siduda. Seda seetõttu, et tegemist on eraõigusliku töösuhetega ja kõne all on mitte kahjustavad meetmed, vaid asjaolud.

Kolmanda nõude jättis Avaliku Teenistuse Kohus rahuldamata, eeldades vääralt, et apellant ei ole palunud kohtukulude väljamõistmist EIP lt.

24. mail 2011 esitatud hagi — Video Research USA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (VR)

(Kohtuasi T-267/11)

(2011/C 211/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Video Research USA, Inc. (New York, USA) (esindaja: Barrister B. Brandreth)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 8. märtsi 2011. aasta otsus asjas R 1187/2010-2;
- suunata asi tagasi Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), soovitades ennistada tähtaeg ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse nr 919324 jaoks;
- mõista apellatsioonikoja menetluse kulud ja Üldkohtu menetlusega seotud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk VR — ühenduse kaubamärgiregistreeing nr 919324

Kontrollija otsus: lükata tähtaja ennistamise taotlus tagasi ja kinnitada ühenduse kaubamärgiregistreeingu nr 919324 registrist kustutamine

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: Nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 81 rikkumine, kuna apellatsioonikoda kohaldas seda artiklit ebaõigesti ja hindas vääralt faktilisi asjaolusid, otsustades, et hageja esindajad ei võtnud kõiki asjaolude kohaseid meetmeid.

23. mail 2011 esitatud hagi — Xeda International versus komisjon

(Kohtuasi T-269/11)

(2011/C 211/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Xeda International SA (Saint Andiol, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid C. Mereu ja K. Van Maldegem)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada komisjoni 3. märtsi 2011. aasta otsuse 2011/143/EL, milles käsitletakse etoksükini kandmata jätmist nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse ja komisjoni otsuse 2008/941/EÜ muutmist (ELT L 59, lk 71).

Vaidlustatud otsuse tagajärjel kustutati otsusest 2008/941/EÜ kanne etoksükini ning seda ainet jäeti kandmata direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse. Selle tagajärjel ei saa hageja enam toota ja turustada etoksükini ja etoksükiniil põhinevaid kaupu Euroopa Liidus ning kaotab alates 3. septembrist 2011 nende kaupade load liikmesriikides.

Hagi toetuseks tugineb hageja kolmele väitele.

1. Esimene väide käsitleb ilmset hindamisviga. Hageja sõnul keelab vaidlustatud otsus etoksükini kasutamise taimekaitsevahendites, tuginedes otsuse põhjenduses 6 viidatud teaduslikele küsimustele ja väidetavatele lünkadele andmetes, kusjuures mõlemat probleemi on hageja piisavalt käsitletud või ei ole see põhjuseks aine kandmata jätmiseks.